

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 79.

V Ljubljani, v petek 8. aprila 1887.

Letnik XV.

Družba treznosti in posamezni stanovi.

Kje treba ustanoviti družbo treznosti?

V navodu, ki ga mili knez in škof Ljubljanski podaja v zadnji številki škofijskega lista svojim duhovnom gledé družbe treznosti, piše med drugim to-le: Nesrečonosno žganjepitje se je žalibog tudi med našim ljudstvom zadnja desetletja silno razširilo. Nasledki tej razvadi so dan za dnevom bolj očitni; strah v nas zbuja, kaj da bo in se kažejo prav posebno v socialnem in moralnem oziru. Posestva vedno bolj lezejo v dolgove; boben pogosto naznanja, kako se revščina sili in širi po naših krajih; med družinami je polno razprtij; surovih pogostih pretepov in neredkih pobojev je vedno več med nami; kaznilnice in posilne delavnice so prenapolnjene in koliko je nesrečnih, ki v pijanosti končajo svoje življenje; vsi ti pojavi kličejo na pomagaj in pomagati je treba, dokler je še mogoče kaj rešiti.

Duhovščina ne more tega némo in v nemarno gledati, ampak treba je, da ročno in resno poprimemo za delo. In prav družbe treznosti so med moralnimi pripomočki zato najboljše; seveda brez drugih sredstev ne zatrejo, vendar pa gotovo zmanjšajo to strast; zato je želeli, da se take družbe kolikor moč razširijo po vsej škofiji.

Na vprašanje toraj: Kje treba ustanoviti družbe treznosti, odgovori s tem Prezvizišeni, da naj se razširijo kolikor moč po vsej škofiji.

Zatem so v škofijskem listu naznanjena glavna vodila „družbe treznosti v čast sv. družini“; tudi v tem vodilu najdemo pojasnila za vprašanje: Kje ustanoviti družbe treznosti?

Namen družbe: a) Zdržati se žganih pijač, posebno iz špirta napravljenega žganja in sploh varovati se nezmernosti v pijači. (Po možnosti zato tudi druge pridobivati); b) v ta namen moliti za-se in za grešnike, vzlasti nezmernosti vdane.

Vodstvo: Voditelj je v vsaki duhovni g. župnik, oziroma župnijski oskrbnik, ki sam ali s pomočjo drugih duhovnov tiste župnije ude sprejema in v posebni zapisnik vpisuje, ter v osminah družbinih praznikov, ki sta sveti Jožef in brezmadežno

spočetje Marije Device, opravi dve prej oznanjeni sveti maši, obe za žive in mrtve ude.

Udje in njih dolžnosti: V to družbo se sprejme, kdor resno obljubi, sledeča pravila splovnati:

1. Da se hoče, kar le mogoče, zdržati žganih pijač, vzlasti, s špiritom napravljenega žganja;

2. da se hoče tudi sicer varovati nezmernosti v pijači in v to svrhu po moči ogibati se tacihi priložnosti in družin;

3. da hoče po možnosti tudi druge odvrčevati od te škodljive navade ter jih pridobivati tej družbi;

4. da hoče moliti vsak dan po dve „Češčena Marija“; eno zato, da ostane stanoviten v svojem sklepu, eno pa, da se spreobrnejo grešniki, vzlasti pijanosti vdani;

5. vsako leto o prazniku čistega spočetja Marije Device obljubo ponoviti. — Vendar posebej ne greši, kdor ne spolnuje teh obljub (t. j. le zaradi prelomljenja, ker bratovščine ne vežejo pod grehom).

To so glavna vodila družbi treznosti; znana so sicer gg. duhovnikom, a izpisal sem jih iz škofijskega lista, da se z njimi soznanijo tudi drugi rodoljubi in se v tem prizadevanji medsebojno podpirajo.

Iz naštetih dolžnosti, ktere imajo udje družbe treznosti, vidimo, kje da so posebno potrebne te družbe. Kolikor bolj je v kakem kraju razširjeno žganjepitje, toliko nujneje je, da se ustanove v dotičnem kraju družbe treznosti; in takih krajev, mest in sel je mnogo po Slovenskem.

Drugo pravilo pa veli, da je sicer družba v prvi vrsti namenjena zoper žganjepitje, vendar mora vsak ud obljubiti, da se hoče tudi sicer varovati nezmernosti v pijači; toraj tudi vino, pivo itd. le zmerno vživati. Iz tega sledi, da bodo družbe treznosti imele tudi posla dovolj po vinskih krajih, kjer še sicer ni toliko žganjepitja, vendar pa marsikje preveč pijančevanja.

Gotovo želi vsak rodoljub, da naj bo narod slovenski telesno čil in duševno krepak. Toda telesno in dušno čvrste ljudi in narode goji v prvi vrsti trezno življenje; treznost je podlaga telesni in duševni kreposti. Ker pa med našim narodom vedno

bolj gine trezno življenje, zato naj ga zopet obude in krepijo v ta namen ustanovljene družbe treznosti.

Zato ima vsak rodoljub dolžnost, da s svojim zgledom dela za družbo, jo z vsemi močmi podpira in razširja tudi pri drugih. Povsod toraj: po mestih in po selih, kjer prebivajo pravi rodoljubi, se bodo ustanovljale družbe treznosti, da po svoje hranijo narod telesno in duševno krepak. Začetek pri tem, kakor povsod, je najtežji; mnogi, ki poznajo vkoreninjeno razvado žganjepitja med narodom, zmagujejo z glavo, češ, težko bo šlo, malo se bo doseglo. — Vspehov sicer res še ne vidimo, ker se družbe niso ustanovile, a že natorni zakon pravi, da ima vsaka sila svoj učinek, toraj tudi sila, vpliv družeb treznosti, soditi po naravnih zakonih, gotovo ne bo brez učinkov, brez dobrih nasledkov. — To vemo, da zatrla te družbe pijančevanja ne bodo, a omejile ga bodo gotovo; kolikor več jih bo, toliko obilnejši bo npravna sila, bo tudi sad. — Družbam treznosti se bo tako godilo, kakor letošnjemu pastirskemu listu, ki jih priporoča. Ko se namreč po končanem opravilu pustno nedeljo zberó ljudje pred cerkvijo, reče tovariš tovarišu: Pojdi z menoj, dal bom za „šnops“, vsaj ga so škof tako lepo priporočali — taki bodo nerodovitna tla za družbino seme. Drug slučaj je pa veselejši: Družina necega žganjarja, ki ga je vsak dan moral toliko imeti, da sta se poskušala, kdo bo močnejši, mi je zatrdila, da, odkar so oče slišali pastirski list, od tedaj še niso žganja pokusili.

Taki bodeti: senčna in solnčna stran ustanovljenim družbam treznosti.

Kako ustanoviti družbo treznosti?

Slovenski Posavec pravi: Boljši je en premislek, kakor tri dni hodá. Res, premisliti treba človeku pred vsakim delom, da se ne dela zastonj, da se ne tava okrog — tri dni hodá — brez jasnega namena, gotovih sredstev in povoljnih vspehov. Dobro treba toraj tudi pomisliti: kako ustanoviti družbe treznosti, da bodo blagodejno delovale po svojem namenu. V tem oziru so toraj dvakrat dobro došli migljaji, ktere nam kaže mili knez in škof Ljubljanski v svojem škofijskem listu.

Izredne ljudske pobožnosti, posebno duhovne vaje in misijoni imajo, kakor znano, vsaj za nekaj

LISTEK.

O Bolgarski.

(Dalje.)

Najvažniši vseh naprav je bil ustav ustajencev (resurekcijonistov) v Odrinu, do leta 1884 pod vodstvom o. Brzeske, zdaj o. Brulovhija. Ustav ima bolgarski in francoski oddelek, vsak s 4 razredi. Učencev je bilo prvo leto (1868/1869) 34—42, drugo leto 66—87, a leta 1882 je bilo 101 notranjih in 42 vnanjih. Poslednjih je bilo zato tako malo, ker so imeli razkolniki tudi šole, obiskovanje katoliških šol pa je bilo s kaznijo izobčenja prepovedano, kakor je storil armensko-razkolski škof. Izmed 100 notranjih učencev jih je plačevalo le 22 in še ti samo polovico. Učni predmeti so bili oni, kakor po evropskih srednjicah in začetnicah, potem se je predavalo modroslovje in bogoslovje. Tudi nemščina je bila uvrstena v učnem načrtu. Pri slovesnih izpraševanjih leta 1884 se niso razlagale

samo bolgarske, francoske, turške, ampak tudi nemške pesmi. Ko je bil pregledan učni načrt, diplomski učiteljev, je vlada šolo priznala državno, in njena spričala veljajo tudi zunaj Turčije. Poprej je bilo s šolo združeno semenišče, v poznejših letih pa se je odločilo od nje. L. 1884 so dobili trije mašniki, jeden dijakon in osem minoritov posvečevanje. Od zadnjega leta ima naprava tudi tiskarno. Tiskarne je bilo silno potreba, prvič, da si oskrbi potrebnih šolskih knjig, drugič, da ni brez orožja nasproti napadom od strani katoličanom sovražnega časopisja.

Za nauk ženske mladine so bile Popovu na pomoč poslane asumcijonistice. O. Galabert jim najame sredi Odrina staro hišo, in meseca maja 1868 so sestre pričele tam svoje delovanje. Ustanoviti je bilo majhen ustav, dobro šolo, obiskovati bolnike in uboge, zdravila pripravljati in brezplačno razdeljevati. Njih nesebično delovanje jim je v kratkem pridobilo spoštovanje celó pri Turkih in razkolnikih; nikdar niso bile na cestah zasramovane. Večkrat so bile klicane k bolnikom celó v turške hiše. V nedolgem času se postavi sirotišče in bolnišnica.

Nekega dne pripeljejo dva dečka, ki ju je bil popustil njihov oče po smrti svoje žene. Sestre pri vsem svojem ubožtvu niso mogle, da ne bi bile sprejele sirot; tako se je začelo sirotišče. Hišo za bolne jim je podaril francoski trgovec. Stoji v predmestju Odrinskem, Kajik, ter je imela leta 1877 v treh sobah 15 postelj. V bolnišnici je opravljalo postrežbo 6 sester in 2 bolgarski deklici, kteri so sestre sprejele iz usmiljenja. Mnogo razkolnikov se je na smrtni postelji odpovedalo zmotam, ter se vrnilo v naročje katoliške cerkve. Razun hiše v Odrinu in bolnice v Kajiku, so imele sestre še poslopjice v Karagahtu, predmestju Odrinskem. Sester je bilo leta 1877 21, in v devetih letih so dobile 8 bolgarskih novink.

Ako pregledujemo vspehe teh del, so seveda majhni in neznatni v primeri s tem, kar bi se bilo moglo doseči v drugih okoliščinah; vendar je to veliko, prav veliko, ako se pomislijo mali pomočki in malo število delavcev. Z mirno vestjo se more trditi, da v malih letih, kar edinost obstoji, je katoliška cerkev s pičlimi pomočki več storila za Bol-

časa silen vpliv na verno ljudstvo; toraj ko je železo razbeljeno, treba kovati. Zato bi bila taka cerkvena slovesnost prav pripravna, da se prične z družbo treznosti; gotovo je, da bi se ob taki priliki v družbo vpisalo prav mnogo udov; gotovo je sicer tudi, da bi se s časoma ogenj gorečnosti polegel nekaj sam po sebi, nekaj, ker bi ga drugi gasili, da bi jih toraj mnogo obljubi nezvestih postalo in od družbe odpadlo; a recimo, da se jih loči od družbe štiri petine, vendar ostane še ena, in ta vstraja gotovo — toraj uspeh gotovo velik.

Ker se pa misijoni in duhovne vaje le redkokrat obhajajo, zato bi bilo le malo župnijam mogoče z misijonom ustanoviti družbo treznosti; zato priporoča pastirski list, naj se duhovščina posameznih dekanij zbere v posvêt pri svojem dekanijem predstojniku, da določi krajem in razmeram primerno, kdaj, kje in kako naj se snujejo družbe treznosti. Gotovo bodo gg. duhovniki sklenili podpirati eden drugega — kar tudi omenja škofijski list — bodo snovali izredne cerkvene slovesnosti, tridnevnice itd., kjer bodo sosodje napravili nekake duhovne vaje za ljudstvo iz tega namena, da jih pripravijo v vstop v družbo treznosti.

Ker pa zunanji blišč mnogo vpliva na priprosto ljudstvo, naj bodo take vaje kolikor moč slovesne: slovesne sv. maše, krepki vžigalni govori, ki bi pojasnovali dobre nasledke treznega življenja in žalostne posledice žganjepitja za dušo in telo, razlagali namen in pripomočke, ki jih ima družba treznosti, vabili jih pristopiti itd.

Vse to in enako naj bi bila nekaka priprava za ustanovitev družbe, ki naj toliko doseže, da ljudstvo rado in voljno pristopi v družbo.

Vrhunec svoj pa naj doseže vsa slovesnost tisti dan, ki se udje očitno in slovesno sprejemajo v družbo treznosti, ko se jim preberó pravila družbe, ko so opomnjeni na težave, ki jih čakajo in ko stanoviti na stavljeno vprašanje: Ali obljubiš, to zvesto spolnovati — očitno odgovarjajo: Obljubim! — in se na to vpišejo v družbino knjigo.

Tako nekako naj bi se družbe treznosti ustanovile, a to je še le njih začetek; za tem se še le začne pravo delo; potem naj še le udje pokažejo, kak sad da jim donajajo družbe treznosti.

Tudi zato, da družniki ne opešajo, je poskrbljeno v glavnem vodilu družb treznosti. Udje naj imajo vsako leto dva družbina praznika: sv. Josipa in čistega spočetja M. D., ktera naj voditelji družbe na leci oznanijo in kolikor moč slovesno praznujejo; posebno slovesno praznik čistega spočetja M. B., ko bodo udje vsako leto ponavljali svoje za leto dni storjene obljube. Milo bo videti, ako se bodo vrste udov zmanjšale, a tolažilno bo, ako se udom pridružijo novi družniki; ti pojavi bodo ponujali govornikom dovolj snovi za priložnostne govore o teh priložnostih; na voditeljih družb toraj bo največ, kako da bodo z veseljem začete družbe treznosti vstrajno delovale tudi pozneja leta.

Ker pa ima vsaka družba tudi nekako zunanje znamenje, po katerem se družniki spoznavajo in ki jih vedno spominja njih dolžnosti, zato so tudi družbi treznosti potrebne lepe družbine podobice, ki bi imele na sprednji strani primerno sliko, na nasprotni pa natisnjena pravila družbe in odpustke, katerih se vdeležujejo družniki s prostorom, kjer naj bi se zapisalo: ime in priimek udov rekoč: Podpisani N. N. je pristopil k družbi treznosti (kdaj) in je

obljubil družbina pravila zvesto spolnovati. — Ljubezen in močrost bote vselej tudi našli pripomočkov, s katerimi se poravnajo stroški za družbine porabe.

Veliko bo seveda težav, in mnoge previdnosti bo treba gledé nadzorovanja posameznih udov; ali spolnujejo dano obljubo ali ne; tu seveda se bo treba ozirati na človeško slabost, varovati se brezobzirne strogosti, pa tudi v nemarne popustljivosti. — Duh Boga — gorečnika, komur bo družba pripisovala vse vspehe, naj vodi voditelje in ude, da ustanovljene družbe treznosti vstrajajo in vkljub mnogovrstnim neprilikam pričajo, da se trezno življenje med narodom širi, da se narod duševno in telesno krepi in si s tem stavi najtrdnejo podlago za delovanje, ki ga med narodi čaka v bodočnesi. Bog blagoslovi početje!

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. aprila.

Notranje dežele.

O Binkoštih bo na *Dunaji* shod nemškega „Schulverein“-a. Delajo se že sedaj priprave, da svet spozná potrebo nemščine in najmanjši slovanski vasi.

Dr. Fandrlík je izdelal načrt o preosnovi moravskega volilnega reda za državni zbor po dogovoru s parlamentarno komisijo državno-zborske večine.

V *Galiciji* je pogorel trg Kutý; tisoč prebivalcev je brez strehe.

Na *Ogerskem* se je hitro udomačila črna vojska. V mnogih krajih so se otvorile šole za črnovojniške častnike. Mnogi poslanci so se oglasili kot častniki. Da pa Madjari toliko goré za črno vojsko, vzrok je najbrž ta, ker smatrajo črno vojsko kot nekako podlago prihodnji ogerski samostalni armadi. Po naših mislih pa bodo Madjari zastoj napenjali svoje moči; kajti najtrdneja vez, ki Ogersko veže z Avstrijo, je in ostane skupna armada.

Vnanje države.

Vsi večji in manjši listi pišejo zadnje dni mnogo o *Giersu* in *Katkovu*. In ni čudó! Rusija je sedaj ona država, ki more Evropo iznenaditi vsak dan odločilnim korakom. Mir ali boj v Evropi, to je v prvi vrsti odvisno od Rusije. In ravno Giers in Katkov sta zastopnika v Rusiji nasprotnih si strank. Giers zastopa mirno stranko in trocarsko zvezo; Katkov pa je Rusijo nagovarjal, naj z mečem v roki pokori nemirne in nevhvaležne Bolgare. Ostro je pisal Katkov v svojem listu tudi proti Nemčiji. Katkov, za katerim po besedah generala Ignatijeva stoji javno mnenje v Rusiji, bori se proti trocarski zvezi. Po njegovem mnenju mora biti Rusija brez spon, da more v svojo korist voditi vnanjo politiko. Če Rusija sploh potrebuje zveze, naravna, in Rusiji koristna bi bila v sedanjih razmerah le z Francijo. Tako Katkov. — Giers in njegova stranka imata sicer še trdna tla v Rusiji; vendar, odkar je bil Katkov odlikovan z redom Vladimirjevim, zgublja Giersova politika vedno več svoje zaslombe v višjih krogih. Francija želi, kar je naravno, Katkovu zmago. Bismark si pa prizadeva z vsemi sredstvi, da obnovi z Rusijo zvezo. Zato se je v Petrogradu pritožil proti nazorom vplivnega Katkova; in car je zadostil javnemu mnenju, da mu je uradno naznanil svojo nezadovoljnost. A Katkov dobro vé, da bo car, njegov prejšnji učenec, hitro pozabil svojo nevoljo. Sicer pa je carjev ukor Katkova še bolj seznanil s svetom. Ako konečno zmaga Katkovi nazori, sprevrgla bo Rusija svoje tradicije, s tem bi se pa tudi spremenil evropski položaj.

Napad na *ruskega* cara v Gačini je bil izmišljen, kakor smo že omenili; izmislili so si ga možje, ki igrajo na borzi. „Journal de St. Petersburg“ očita borznim agenturam to nesramno in samopridno početje ter piše dalje 1. aprila: „Recimo katero o navadi nekterih borznih agentur, ki ob določenem času razširjajo vznemirljive vesti. Take določene trenotke moremo vedno že prej določiti. Včeraj — bile so ultimo-likvidacije na borzah — razširila je „agentura Reuterjeva“ po vnanjih trgih z brzovajko iz Petrograda vest o resnih dogodkih v našem mestu. Je li brezozirno, če tirjamo od agenture, naj nam pokaže original one brzovajke? Če tega ne more storiti, in o tem smo prepričani, zadostuje, da zopet označimo njeno hudobno nakano.“ — „Bureau Wolff“ je povprašal v Petrogradu, je li kaj resnice na tem; ker ni dobil gotovega poročila, tudi ni objavil vznemirjalne brzovajke. Avstrijski „Corr. Bureau“ pa je brez premisleka objavil dotično neresnično poročilo ter dal svetu priložnost, da je govoril le o „nesrečnem“ ruskem caru. Da se caru v tem oziru ne godi ravno najbolje, to je naravno in gotovo; a za vsakim plotom in zidom vendar ne stojé nihilisti z bombami in samokresi. — Ruski mornarski minister Šestakov podá se ta teden v Nikolajev in Sebastopolj, da si ogleda nove vojne ladije, ki so v delu.

Ruski konzul v *Benetkah* je dobil ukaz, naj za carico in careviča najme pripravno palačo. *Franchetti* ponudil je svojo palačo ob „Canale Grande“.

Srbske oblasti so prepovedale turškim podnikom samostojne kupčije v Srbiji, ker enako tudi Turčija ravna s srbskimi državljani v svojih pokrajinah.

Iz Varne se poroča, da je bil *bolgarski minister Radoslavov* od prebivalstva povsod ljubeznivo vsprejet, in da se regentje morejo vedno zanašati na narod — če je le res! — Bolgarska vlada je zastražila obali ob Donavi in Črnem morji, ker se v okolici klatijo revolucionarne tolpe, in ker je bil ranjen Ruščuški prefekt Mantov; posebno pa zato, ker ruske kupčijske ladije v bolgarskih pristaniščih razširjajo revolucionarno propagando. — Vlada je izpustila vse zarad prevrata v Sofiji zaprte, kakor smo že poročali. Dostaviti moramo, da je Karavelov moral dati 40.000 frankov varščine, Nikiforov pa 20.000.

Nemški listi v „rajhu“ pišejo mnogo o panslavizmu. Panslavizem je kriv po njihovem mnenju vseh neredov in nemirov v Evropi ter ovira v Rusiji razvoj javnega življenja. A ruski narod ne pozná teh pogubljivih nazorov, tudi ruska vlada se ne ravna po njih; le nekaj ljudi je, ki razširjajo nevarne ideje po dveh ali treh ruskih časnikih. — Panslavizem mora biti res nevarna zver, da ž njo nekaj ljudi straši vso Evropo. Panslavizma mi ne poznamo, ker je sploh nemogoč. Pač je le „prazen strah“, kterega so izumili nemški časniki, da ž njim kratkočasijo svoje čitatelje. Kedar se bojé, da Rusija poseže v evropsko politiko, hitro Nemci začenejo krik: panslavizem pride! Rus bo pograbil vse slovanske dežele ter male narodiče vtopil v ruskem morji; tako nas strašijo nemški prijatelji. A to bi mogla Rusija le s silo storiti, s čimur pa si ne pridobi zvestobe podložnikov. — Mi ostanemo verni in zvesti Avstriji in vneti Slovani. V Avstriji hočemo zagovarjati svoje verske in narodne pravice, za njo se boriti proti vsakojakemu napadu. — Nemški poslanik Keudell šel je na lastno prošnjo v pokoj; pri tej priliki je dobil naslov tajnega svetnika. — Nedavno je „Nordd. Allg. Ztg.“ ostro pisala proti francoskemu vojnemu ministru. Bismarkovo glasilo ima vedno to nalogo, kedar nemška vlada potrebuje večje svote denarja za vojaške potrebe. Ker je državni zbor dovolil septenat, treba je zopet v ta namen nekaj milijonov. Časnikarski boj trajal bo po navadi tako dolgo, da bo državni zbor dovolil, kolikor želi Bismark za vojaške potrebe.

V *angleški* spodnji zbornici je naznanil državni podtajnik Gorst, da je v Birmi zopet mir. —

garsko, kakor grški patrijarhat s svojimi ogromnimi prihodki stoletja. Na vsaki način so katoliški mašniki in redovniki vsakemu mislečemu rokotipno dokazali, kje je pravi pastir, ki se daruje za svojo čedo, in kje najemnik, ki s pastirjevanjem drugega ne išče, kakor da na stroške čede živi in bogati.

Msgr. Popov se je skazoval zmiraj zvestega in nesebičnega pastirja. Neprenehoma je obiskoval zveste občine, potrjujoč jih v veri. Skrbel je, kolikor je bilo mogoče, za cerkve in šole, ter se je za svojo čedo poganjal pri vladi. Navidezno mali vspehi ga niso begali. Zastoj so mu prigovarjali imenitni razkolci, naj se okoriščuje s svojo častjo, zlasti ker je edini bolgarski škof, ter naj se okliče samostojnega patrijarha bolgarskega naroda, in 5—6 milijonov Bolgarov se mu bo podvrglo. Msgr. Popov je odgovarjal: „Blagor Bolgarske je le v edinosti z Rimom; nikdar ne bote kaj velikega storili, ako se ne sklenete z njim“. Blagega škofa so hoteli podkupiti, a to se je obrnilo dotičnikom na sramoto, kajti zvržen denar je zgubil, še preden je prišlo do ponudbe.

Moč za toliko zvestobo je Popov zajemal iz svojega trikratnega obiska v večnem mestu. Katoliško življenje, katero je videl v Rimu, ga je utrjevalo. Večkrat je dejal svojim gojencem: „Otroci, molite, da pridete kdaj v Rim. Ko bi jaz ne bil poznal Rima, tudi jaz ne bi vedel za pravo cerkev, ali pa bi bil odpal od nje“. Takim razkolskim vabilom se je msgr. Popov branil s svojim plemenitim, nesebičnim značajem. Kar je imel, je razdelil ubogim, in dobrotnost njegova je bila tolika, da so mu očitali razsipanje. Take grajalce je odvrčal, češ, da previdnost božja mu je še vselej pomagala.

Čast razkolsko-bolgarskega eksarha, katero je Popov odvrnil, se je vendar ustanovljala. Že l. 1861 je skušal voditelj tedanjega gibanja, škof Hilarijon, razglasiti se za samostalnega patrijarha, a spodletelo mu je. Grški patrijarh ga je izobčil, in nato ga je vlada poslala v pregnanstvo. Hrepenenje ljudstva po cerkveni samostojnosti s tem ni bilo odstranjeno. Delali so tako dolgo, dokler jim vlada l. 1872 v občno željo ne privoli, in ne dovoli usta-

novitev samostojne bolgarske cerkve. Edinosti je od te strani pretila velika težava. Bolgari, oslobojeni sovražnega jarma grškega, so se morali tudi drugam obrniti, ne le v Rim, in vrh tega je edinost zgubila vladno naklonjenost. Doslej je bila Turčija msgr. Popovu precej prijazna, ter ga je priznavala škofa in grajanskega poglavarja zedinjencev. Stiskali so jih le bolj podrejeni uradniki. Zdaj se je to spremenilo. Ker so škofje raznih krščanskih rodov osmanske države tudi v grajanskih zadevah glavari svojih narodov, Turčija ni rada videla dveh bolgarskih, toraj dveh glavarev enega naroda, ter je gledala, da enega odpravi, ali ga vsaj prepreči. Sovražno to vladno držanje je bilo Popovu izvir mnogega trpljenja, in posebno ga je oviralo pri najlepšem dogajanju njegovega vladanja: l. 1874 je bilo videti, da se bo edinost tudi v Makedoniji dvigala, kakor se je pred 13 letmi na vzhodu.

(Dalje prih.)

Fergusson naznani, da se Drummond Wolf še dogovarja s turško vlado. Kedar se končajo dogovori, ni še znano, ker je odvisno največ od Turčije. Samuelson je pri drugem branji ostro govoril proti irski kazenski postavi rekoč, da bodo vsled nove postave še večji neredi na Irskem. Polkovnik Ridgeway in kapitan Barron odpotovala sta v Petrograd, da se konečno določi afganska meja. — Lord Churchill, prejšnji angleški minister je v nedeljo govoril pri shodu svojih volilcev v Edgware Roadu. Izstopil je bil iz sedanjega ministerstva, ker se ni povsem strinjal z njegovo politiko. Volilci so pričakovali, da bo Churchill pri shodu šibal ministerstvo; a rekel je, da se strinja v vseh javnih vprašanjih z ministerstvom. Tudi on je zato, da vlada brani unijo, t. j. dosedanjo zvezo z Irsko, in odobrava vse postavne ukrepe proti Irski, da se varuje red. Konečno vendar pobija sedanjo finančno politiko in posebno proračune za novo finančno leto. Ko je izstopil iz ministerstva, spraznil je prostor Goschen-u, in tako je ministerstvo mnogo trdnjeje.

V vodotoku *Lamanche* je bil 6. t. m. velik vihar. Vožnja med Anglijo in kontinentom je bila ustavljena. Več manjših ladij se je potopilo; ponesrečil se je tudi eden parnik.

Italijanski listi večinoma z veseljem pozdravljajo novo ministerstvo. Najbolj je vesela „Opinione“ in Crispia opominja s prijaznimi besedami, naj še malo počaka s političnimi preosnovami. „Diritto“, glasilo opozicije, prerokuje novemu ministerstvu dolgo poslovanje. Podpirala ga bo prejšnja večina, ker zaupa Depretisu. Tudi levica mu ne bo delala sitnosti, upajoč, da njeni nazori zmagajo v novem kabinetu. Tudi poslanci, ki so bili izstopili iz prejšnje večine, sprijaznili so se z novim kabinetom. Njihov vodja, Spaventa, je izjavil pri nekem shodu, da morajo podpirati ministerstvo; in če bi sodil svet, da hrepené le po ministerskih stolih. — Med poslanci bo sedel tudi Avreljo Saffi, ki je znan že iz l. 1849 kot tribun rimske ljudovlade. — Laška ministerstva menjajo se hitro; tudi sedanje ne bo dolgo životarilo.

Rumunska vlada namerava pomnožiti konjiške polke za 8 eskadronov. topničarstvo za 8 baterij.

Muktar paša je poslal iz Kajra *turški vladi* poročilo o egiptovskih zadevah. V poročilu tirja, naj šteje egiptovska armada 15.000 mož, Angleži jo hočejo zmanjšati na 6000.

Grki bodo zvezali z železnico Navplijo, Tripolis (Tripolico) in Kalamos. Priprave so že gotove. Grška kupčija se bode povzdignila, ker bo železnica vezala najimenitnejši grški pristanišči in skladišči. — Trikupis je zbornici predložil postaven načrt, da prestolonaslednik Konstantin dobiva 200.000 frankov na leto.

Komarov, poveljnik ruske armade v Transkaspiji, naznanil je v Petrograd o izvanrednih pripravah v *Afganistanu* in Indiji. Tisoči Afgancev in Indijancev vtrjujejo Herat pod vodstvom angleških inženjrov. Afganska mejna armada razžaljivo izzivlja rusko. Ob meji se zbirajo novi oddelki afganske armade. General Komarov želi hitrih napotkov.

Iz *Masave* poroča „Agenzia Stefani“, da se je Ras-Alula podal k Negušu. Ni res, da se Abesinci zbirajo v Gindi ali Armari. — Laški listi radostno javljajo svetu, da je Hassu-Akka, vplivna oseba v Masavi, podaril laški vladi tisoč frankov za družine mrtvih in ranjenih vojakov. S tem hočejo listi dokazati, da prebivalci v Masavi na rokah nosijo Lahe. — Hassu pa je nevarna in zvitá oseba, kakoršnih je mnogo med ondrotnimi prebivalci. Ko so se v Aleksandriji vršili znani krvavi dogodki, bil je Hassu vodja muzelmanskih fanatikov. Angleška vlada ga je zaradi tega pregnala v Masavo. Ko so se Lahí vgnjezdili v Masavi, postal je Hassu svetovalec generala Gené-ja. Čudno pa se zdi Lahom, da je Ras-Alula, poveljnik abesinske armade, navadno bolje podučen o laških razmerah, kakor Lahí o abesinskih. Ker pa Hassu živi v najboljših razmerah in njegova kupčija vidno narašča, skoraj gotovo Hassu za dobro plačilo Abesincem izdaja natančna poročila o Lahih. Tako n. pr. je Ras-Alula imel priprte Solimbenija, Piano-ta in Savoiraux-a. Prva dva je izpustil, zadnjega pa si je pridržal kot talnika (zastavljenca). Savoiraux je iz stare in imenitne laške rodovine. Družina njegova je bogata, in laški kralj sam ga je posebno priporočil generalu Gené-ju. Ras-Aluli je najbrž to sporočil Hassu. Zato je Alula pridržal Savoiraux-a kot talnika, da bi zanj dobil veliko odkupnino.

Izvirni dopisi.

Iz *Hrenovic*, 7. aprila. Kakor smo Vam že 4. t. m. brzojavno sporočili, je preč. gosp. Franc Legan, exposit na Ubeljskem, fare Hrenoviške, umrl. Rajni se je rodil v Št. Vidu pri Zatičini 18. sept. 1839, toraj bil nam je odvzet v najboljših letih, star le malo mesecev čez 47 let. Ne bom popisoval njegovega življenja, ker upam, da mu kateri njegovih sošolcev postavi v kakem slovenskem listu nekrolog.

V sredo ob 10. uri dopoldne sošlo se je deset gg. duhovnikov na Ubeljskem, skazati ranjkemu zadnjo čast. V. č. g. kanonik in dekan Hofstetter je vodil sprevod, pel slovesno sv. mašo, v ginljivem govoru priporočal ljudstvu pokojnega duhovna v pobožno molitev, ako naših prošelj še kaj potrebuje. Kvartet duhovnih sobratov: Knific, Arko, Okorn, Porubski zapel mu je pred hišo in na pokopališču dve nagrobnici.

K pogrebu došlo je precej odličnih posestnikov, iz okolice in obila množica žalujočega ljudstva. Da ni bil ravno veliki teden, ko ima vsaki duhoven dovolj posla doma, prišlo bi bilo gotovo več svečnikov posebno še njegovih sošolcev, pa prepričan sem, da so se ga, čitajoč v „Slovencu“ brzojav o njegovi smrti doma spominjali „ad aram“.

Nekako resno-tužno pretreslo nas je, ko so nas v cerkev stopivše, sprejeli z glasnim jokom. Navzoči so si pač mislili: glej, tū v krsti počiva roka, ki nas je tolikrat blagoslovila, sedaj je otrpnela in usta, iz katerih smo tolikrat slišali tolažilno in budilno besede, so se nam na veke zaprla. Žalovanje je bilo splošnje in še tolikanj večje, ko pri pomanjkanji duhovnov v naši škofiji ni tako lahko upati, da bi pokojni g. Legan dobil kakega naslednika. Pač veliko dobrega bi storil v pokoji živeči duhoven, ko bi hotel tū na Ubeljskem malo pomagati v duhovnem pastirstvu. Pokojni g. France preživel je tū dobre štiri leta. Če tudi je bolehal na nogah kakih 18. let, se vendar ni veliko pritoževal zaradi preobilnega dela.

Naj še enkrat ponovim, da bode osmi dan po umrlem expositu v četrtek po beli nedeljo, to je 21. aprila ob 10. uri na Ubeljskem. N. v. p.

Y.

Rudolfovo, meseca marca. Redko dohajajo vašemu cenjenemu listu dopisi iz Rudolfovega, pač pa semtertje iz okolice. Kaj pač je temu vzrok? Gotovo to, da se zameriš, če poročáš resnico. Vendar pa je prijetno, če čitaš to ali ono, kar se je pripetilo med tednom, mesecem ali letom v kakem kraju. Kar se očitno govori, piše in po časopisih razpravlja ali celó v programih, — s tem se širi naše poznanje običajev, ljudi, krajev, itd. Toraj poreča naj se, kar se je zgodilo, govorilo javno in očitno; graja naj se, kar je graje; hvali, kar je hvale vrednega, sme pač o tem poročati in kritikovati vsak: saj je javno. Sramotno pa je, če kdo poroča ali kritikuje osebne napake, ali obeša na javni zvon tajne razmere, ki občinstva ne zadevajo. O teh pa veste, gosp. vrednik, dopisovalec teh vrstic ni še zinil niti jedne besedice ne. Najbolje bi bilo marsikje in marsikdaj govoriti le o vremenu po znani prisloviči pesnika Preširna; kajti če bi omenil, da v današnji dōbi gledé slovenščine v našem mestu na „r o t o v ž i“ ni nič bolje, nego je bilo za dōbo županovanja znanega nemčurja pl. Lehmann, zameril bi se jednako, kakor se je Vaš dopisnik iz Kandije v 13. dan t. m.

Ko bi bil znal, da bode oni dopis provzročil toliko razburjenost, skoro gotovo bi ga ne bil napisal. Pa bodi si, saj ni imel slabih namenov. Hotel je le svetu pokazati, da ni vse res, kar se govori ali piše v lepi obliki, ter ima podobo resničnosti. Mar je Vaš dopisnik vzrok, če kdo spremeni gimnazijo v glavno šolo? Ali če vso korporacijo hoče osramotiti pred svetom? Ali pa, če poroča o tem, da se je govorilo o „optimizmu“ in „pesimizmu“. Človek, držéč se krščanskih načel, pač tega ne pozná. On veruje in ima za temeljito, kar uči sv. katoliška cerkev. Ta pa nas uči, da modri Bog vlada vesoljni svet; vse, kar revni človeški rod zadene, pride od previdnosti božje. Naš Zveličar je rekel, da „ne pade niti las raz naše glave brez božje previdnosti.“ Na tem stališču, — in le iz tega stališča kritikujemo, kar se javno govori. Krščanstvo ne zná in ne pozná niti „optimizma“ niti „pesimizma“, ki zametuje vsako avtoriteto, bodisi božjo, bodisi državno, da le doseže svoj namen. Izrastek „pesimizma“ je socijalizem, nihilizem in ves „izem“ s svojimi groznimi nasledki.

Človek krščanskega duba v vseh okoliščinah svojega življenja zaupa v božjo previdnost, ker pričakuje za tostransko življenje in trpljenje plačila na onem svetu.

Na tem pozitivnem, krščanskem temelji bode gotovo dopisnik odgovoril na vsako nasprotno dokazovanje. Če pa je kaj napačnega ali razžaljivega poročal, pripravljen je preklicati pred vsem svetom, ako dotični dokaže, da ni imel „Slovenec“ prav. To veljá tudi onim, ki se kažejo razburjene zaradi dopisa iz Kandije.

H.

Domače novice.

(Presvitli cesar) je za napravo novega tlaka v semeniški cerkvi sv. Alojzija v Mariboru daroval 300 goldinarjev.

(Procesije Vstajenja Gospodovega v Ljubljani) se bodo vršile v soboto: o 3. uri pri čč. sestrah uršulinkah; o 3½ uri pri čč. oo. frančiškanih; o 4. uri v stolni cerkvi; o 4½ uri pri sv. Petru; o 5. uri v Trnovem; o 6. uri pa pri sv. Jakobu in pri bolnišnici usmiljenih sester. V nedeljo jutraj o 4½ uri bo vstajenje pri čč. oo. lazaristih, t. j. pri cerkvi presv. Srca Jezusovega.

(Pomen in starost umivanja nog.) Včera smo naznanili starčke (jogre), katerim so mil. knezo-škof Veliki četrtek noge umivali ter jih po cerkvenem opraviilu pogostili in obdarovali. Naj dostavimo danes še nekaj dotičnega: pomen in starost običaja. Umivanje nog 12 revežem spominja velike ljubezni in ponižnosti Gospodove, ki je po zandji večerji umival noge 12 apostolom, ter jim konečno ukazal: „Zgled sem vam dal, da ravno tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite.“ (Jan. XIII. 1 sqq.) V liturgičnem jeziku se imenuje ta ceremonija latinski „mandatum“, zapoved, spominjajoča na besede Izveličarjeve: „Novo zapoved vam dam: da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.“ Navada, da škofje umivajo noge v praznik zadnje večerje, je jako stara. Že v četrtem stoletju jo nahajamo na vzhodu in zapadu. St. Benedikt jo je zapovedal svojim duhovnim sinovom. (Regula c. 35 in 53.) V Rimu so papeži prejšnje čase noge umivali subdijakonom; dandanes pa jih umivajo 12 belo oblečenim mašnikom ali klerikom iz raznih rimskih kolegij. V srednjem veku so imeli to prelepo navado tudi mnogi krščanski vladarji. Do danes se je ohranila menda samo še na avstrijskem cesarskem dvoru, kjer je včera tudi cesar Franc Jožef I. umival noge 12 starčekom ter tako pokazal svojo ljubezen in ponižnost krščansko po Kristusovem vzgledu. Isto stori pri 12 starih ženicah tudi presv. cesarica, kedar na Dunaji praznuje velikonočne praznike. — Naj še pristavimo, da prištevajo liturgično umivanje nog blagoslovilom ali zakramentalom.

(Vipavska čitalnica) bode na velikonočni ponedeljek, 11. t. m., na splošno zahtevanje ponovila predstavo lepega igrokaza v petih dejanjih „Mlinar in njegova hči“. Začetek ob polu osmih zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 20 kr. Pred predstavo in po isti sviranje na glasovir in petje. Z ozirom na izvrsten vspeh te žailogre dné 27. marca v Vipavski čitalnici, nadejati se je sedaj enake vsestranske mnogobrojne vdeležbe.

(Nesreča.) Z Vrhnike nam piše prijatelj 7. t. m.: V torek, 5. marca je šel orat Franc Žitko, pošten kmečki sin iz Verda pri Vrhniki, star še le 23 let; ko pa je pri oranji hotel konje obrniti, otrese jeden konj z nogo in ga tako nesrečno zadene v želodčevo stran, da je nađepolni mladeneč že koj drugi dan umrl. Bog mu bodi milostljiv! — Človek res ne vé, kje ga smrt čaka.

(O Gregorčevi interpelaciji.) V Celovcu sta se izrekla predsednik, prečast. gosp. A. Einspieler in njegov namestnik, baron Mandorff, v „Katoliško-ustavnem društvu“, da potem, ko je posvečen škof dr. Kahn izrekel, da se hoče slovenščine naučiti, je interpelacija dr. Gregorca brez vsega pomena.

(Stolpna ladija „Nadvojvodinja Štefanija“) bo 14. t. m. krščena pri sv. Roku poleg Trsta. K svečanosti so povabljeni udje obeh delegacij, ktere bo 15. t. m. poseben Lloydov parnik peljal v Pulj, da si ogledajo pristanišče in vse tamošnje mornarske naprave. Kazina naše mornarice v Pulji preskrbi došlim gostom slovesen vsprejem ter jim razkaže ladije avstrijske mornarice.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Čast. gosp. J. Pavlič, dosedaj kaplan v Galiciji, šel je za kaplana na Bizeljsko.

(Občni zbor.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Ponikvi, imela bode na velikonočni ponedeljek, dne 11. aprila ob 3. uri popoldne v prostorih posestnika Fr. Podgorška svoj prvi občni zbor. Na dnevnem redu je pozdrav in poročilo pooblaščenčev; nagovor, vsprejem udov in volitev odbora. Vabijo se vsi prijatelji omenjenega društva in slovenske šole.

(Posebno špitalsko pokopališče) hotli so si napraviti Celjani. Deželni odbor jim je pa rekel, da tega ni treba in je prošnjo odbil.

(Imenovanje.) Gosp. dr. Henrik vitez Čron, doslej v Brežicah, pride za komisarja pri c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru.

(Iz železniškega vozú nagličevega) vrgel je v nedeljo popoldne na južni železnici med Celjem in Laškim trgom neki popotnik prazno vinsko steklenico, ki je priletela s tako silo železničnemu čuvaju Stašničkemu pri stražnici št. 522 na glavo, da se je razletela in so ga črepinje po obrazu obrezale. Ni kdo vé kaj manjkalo in čuvaj bi bil prišel tudi ob oko. Praznih steklenic toraj ne gré kjer si bodi iz voza metati, če se človek poprej ne prepriča, kam bo padla, sicer se utegne velika nesreča prigoditi.

(C. k. brzojavna postaja) odprla se je na Kolodvorski pošti (postaja južne železnice) v Celovci dné 1. aprila z omejeno dnevno službo.

(3000 goldinarjev) dovolil je Štajarski deželni odbor pomorske kopeli odseku v Gradu na Primorskem proti temu, da se sprejme vsako leto po 20 štajarskih otrok v tiste morske kopeli. Denar se bo na kopališčno posest vknjižil in — če se kopel razpusti, — štajarski deželi vrnil.

(Premeščen) je z odlokom pravosodnega ministra deželne sodnije svetnik Kristijan Colcuc okrožne sodnije v Rovinji k deželni sodnji v Trstu. Deželne sodnije svetnikom so imenovani: okrajna sodnika gg. dr. Anton Tušar v Kanalu in Ambrož Flegar; okrajni sodnik Franc Legat v Labinu in Matej Ternovec v Sežani za deželno sodnijo v Trstu.

(Iz c. k. poštne hranilnice.) Pred seboj imamo okrožnico omenjenega zavoda, ista priobčuje izvestje o prometu v mesecu marciju. V tem času se je 404.214krat vložilo za 50.881.192 gold., od tega pride na Štajarsko 20.133 vlog z 2.100.423 gold., Koroško 5745 vlog s 616.902 gold., Kranjsko 3814 vlog s 493.326 gl., Primorje 6062 vlog za 853.516 gl.; vrnili so pa 129.814krat za 50.158.277 gold., od tega na Štajarsko 3739krat za 1.246.666 gold., Koroško 904krat za 134.006 gold., Kranjsko 719krat skupaj 98.614 gl., Primorje 2728krat za 1.085.940 gl. Proti vračilu je toraj vložnina večja za 578.347 gl. Od 12. januarja 1883 do sedaj se je vložilo 10.806.241krat za 980.517.039 gold. 86 kr., a vrnilo 3.177.393krat za 939.334.080 gold. 38 kr., preostalo je toraj v hranilnici čistih 41.182.959 gl. 48 kr. — Število vložnikov je minolega meseca narastlo v varčevalnem prometu za 3709, v čekovnem prometu pa za 201 osebo; tako je sedaj vložnih knjižic 564.769 v prometu, a knjig-čekovnic 11.410. — Rentnih knjižic je 8661 v vrednosti 5.697.800 gl. Urad je vložnikom kupil in odposlal vrednostnih papirjev v celem za 5.686.900 gold. — Izmed knjižic, ki so se zgubile, so tri slovenske; ene so izdali pri sv. Petru pri Brežicah, velja 27 gl. 71 kr., drugo v Starem trgu pri Poljanah, vredna 2 gl. 9 kr., tretjo v Šmarji na Kranjskem, izkazuje 2 gold. — V neuradnem delu okrožnice je poročilo o poštni hranilnici na Ogerskem, potem ob oni na Francoskem, Taljanskem, Švedskem, Belgijskem in skle-poma izvestje o šolskih hranilnicah po Ogerskem, zadnje so osnovali l. 1876 na 13 krajih in so že prvo leto privarčevali 13.337 gold., lani so jih imeli že na 397 krajih, a shranjeni znesek je 113.264 gl. Če bi koga zanimali posamezni podatki, bode z okrožnico rad postregel vsaki poštni uradnik.

Tujci.

6. aprila.

Pri **Matiču**: Griesheim, zasebnik, iz Nemčije. — H. Schlesinger, trgovec, iz Prage. — Seigert, trgovec, iz Draždan. — Erlich, Eichberg, Kralovsky, Bohatsch in Sauer, trgovci, z Dunaja. — Neumann, trgovec, iz Siseka. — Obergspann, profesor, iz Kočevja. — P. Bežan, zasebnik, iz Trsta. — Fr. Ivane, učitelj, iz Reke.

Pri **Stonu**: Benton Frank, zasebni predavatelj, z družino, iz Severne Amerike. — Viljem Guttsmann, tovarnar, iz Berolina. — Wiethe in Mattner, trgovca, z Dunaja. — Marka Lustig, potovalec, iz Budapešte. — Pirc in Bothe, trgovca, iz Grada. — Jožefina Franc, tovarnarjeva soproga s sinom, iz Štajarskega. — Franc Skaria, c. k. stotnik konjice, iz Kranja. — Avgust Mally, posestnik, iz Bele peči. — Grof in grofinja Barbo, veleposestnika, iz Dolenjskega. — Adolf Beer, c. k. nadporočnik, iz Ljubljane. — Silvijo Assarnik, trgovec, iz Trsta. — Emil pl. Bobrik, zasebnik, iz Gorice. — Janez Blažič, trgovski pomočnik, iz Ajdovščine. — Geza Kržič, zasebnik, iz Senožeč.

Pri **Avstrijskem caru**: V. Oblak, trgovec, iz Novega mesta. — Bogdan Janežič, učitelj, iz Dola.

Pri **Južnem kolodvoru**: Leo Klement, potovalec, iz Brna. — Henrik Bradatsch, zasebnik, iz Grada. — Julija Petritsch, zasebnica, iz Kamnika. — Ahačič in Ulrich, posestnika, z Gorenjskega, iz Trsta.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celajzu			
7. u. zjut.	724 87	+ 6 8	sl. svzh.	jasno	0-70	
7. 2. u. pop.	723 10	+18 6	sl. jzap.		dež	
9. u. zveč.	725 10	+10 6	sl. szap.	oblačno		

Zjutraj jasno, okoli poludne se je pooblačilo, popoldne vetrovno, ob štirih nekoliko dežja. Srednja temperatura 12-0° C., za 3-4° nad normalom.

VI. Izkaz.

Za Erjavčev spomenik in ustanovo došli so Goriškemu odboru še naslednji doneski:

G. Kariš v Opčini	1 gl. — kr.
G. Štrukelj iz Trebiš	2 " — "
G. Mejac	1 " — "
G. Urbančič iz Barovice	1 " — "
G. Pertot	1 " — "
G. Rebuleč z Opčin	1 " — "
G. S. P.	1 " — "
G. Pacor A. z Trebiš	1 " — "
G. Valentič z Opčin	1 " — "
G. Ferfolja A., nabral v Kamnjah	3 " 10
G. Maninič J. na Koroškem	2 " — "
G. Krajnik Ivan v Podmele	1 " — "
Neimenovan	2 " — "
G. Čigon K., vikar v Temnici	1 " — "
Standreški fantovski zbor	2 " — "
G. Kramar Filip, župnik v Dornbergu nabral	16 " 10
J. K. v D.	2 " — "
G. Gruntar Fr., nabral v Šmarji	6 " 50
G. Zagar Dragotin poslal iz Ljubljane še	8 " 21
Gospa Matilda grofinja Attems v Podgori	5 " — "
Gosp. Urbančič Marija, učiteljica v Podgori	2 " — "
G. dr. Primožič A., profesor v Jiglavi	5 " — "
G. Znidaršič Jak., prof. v Serajevem nabral	18 " — "
G. Znidaršič Andr., vikar v Grodnem	3 " — "
G. Kalin, posestnik v Šmarjah	2 " — "
G. Poljšak Josip, župnik v Prvačini	2 " — "
Gosp. Štrukelj Justina v Komnu	2 " — "
G. Vršec Fr., c. k. notar v Sevnici	2 " — "
Tešimir še	1 " — "
G. Sovdat J., župnik v Kamnjah	2 " — "
G. Kumar J., vikar v Brestovici	2 " — "
G. Vodopivec Fr., učitelj v Brestovici	1 " — "
G. Mercina J., vikar v Sovodnjah	2 " — "
G. Gruđen Ivan v Petovljah	1 " — "
G. Benko Janez, učitelj v Sovodnjah	1 " — "
G. M. Cotič in Tiloš v Rubjah	— " 20
G. Anton mejni grof Obizzi četrti donesek	4 " — "
Neimenovan	2 " — "
G. Furlani Fr. v Aleksandriji	3 " — "
G. Leban Ant. v Aleksandriji	3 " — "
G. Tosti Fr. v Aleksandriji	2 " — "
G. Leban Andrej, vikar v Grgarji	5 " — "
Bolška Čitalnica zopet	3 " — "
G. Hraševce Jurij, odvetnik v Slov. gradei	3 " — "
G. Vicentin Jakob, vikar v Gabrijah	2 " — "
G. Antel Anton, profesor v Beljaku	1 " — "
G. Katnik Fr., župn. oskrbnik v B-ljaku	1 " — "
G. Kravt Zdravko, župnik v Beljaku	1 " — "
G. Lendovšek, profesor v Beljaku	1 " — "
G. Vuti Matija, posestnik v Beljaku	1 " — "
G. Smrekar Fr., vikar v Medoni	2 " — "
G. Štubelj Vinko, vikar v Podsobotini	2 " — "
G. Keršič Ivan, župnik v Jesenicah (Gorenjsko)	5 " — "
Znesek	146 gl. 11 kr.
Vsed prejšnjih izkazov	2034 " 03 "
Skupaj	2180 " 14 "

V Gorici, dné 6. aprila 1887.

Odbor.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida. *) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(27)

Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Najboljši
papir za cigarete

je
LE HOUBLON

Francoski izdelek

CAVLEY-a & HENRY-a v Parizu.

Pred ponarejenim svarimo!

Ta papir priporočajo gg. dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajski univerzi, jako toplo in to zaradi tega, ker je jako fin, popolnoma čist, in ker nima prav nobenih škodljivih snovi primešanih. (25)

KATOLISKA TISKARNA

Knjig, brošuric, prošpektov, časopisov, vabil, voznihi listov, mrtvaških listov, obiskovalnic.

VALVATORJEV TRG

Diplom, cenikov, imenikov, računov, kovert s firmo, pobotnic, tabel za urade, pravil.

VALVATORJEV TRG

Dekretov, plakatov, vstopnic, sporedov, letnih poročil in družinih tiskovin v raznih barvah.

VALVATORJEV TRG

p. n. občinstvu za vsako-priporočila se prečistiti

Spovednih, birmskih in izpraševanjskih listov, molitvenih knjig, litani, župnijskih obrazcev

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.